

δύσκολος

δύσκολος, -η, -ο, επίθ. [*<αρχ. δύσκολος <δύσ- + κόλον (= το κάτω μέρος από το παχύ έντερο)*], ο δύσκολος. **1.** που είναι δύστροπος, κακότροπος, ιδιότροπος, παράξενος: «δεν τον κάνει κανένας παρέα, γιατί είναι δύσκολος άνθρωπος». **2.** που δεν πείθεται εύκολα: «για να πιστέψει κάποιον, θέλει χειροπιαστές αποδείξεις γιατί, όσο άπιστος ήταν ο Θωμάς, τόσο δύσκολος είναι κι αυτός». **3.** (και για τα δυο φύλα, ιδίως για γυναίκα) που δεν υποκύπτει εύκολα, ιδίως σε ερωτικές προτάσεις: «έλεγαν πως ήταν δύσκολη, αλλά με τα πρώτα γλυκόλογα έπεσε». **4.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα δύσκολα**, (γενικά) οι δυσκολίες της ζωής. (Λαϊκό τραγούδι: *το θέμα είναι να τη βρω κι από τα δύσκολα να βγω*). Επίρρ. **δύσκολα**. (Ακολουθούν 27 φρ.)·

- από δω και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα, βλ. φρ. *τώρα αρχίζουν τα δύσκολα*·
- από σπανό τρίχα δύσκολα βγάζεις, βλ. λ. [σπανός](#)·
- βρίσκομαι σε δύσκολη θέση, βλ. λ. [θέση](#)·
- δύσκολο πράγμα είναι! βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- είμαι σε δύσκολη θέση, βλ. λ. [θέση](#)·
- είμαι στα δύσκολα, βλ. φρ. *πέφτω στα δύσκολα*·
- είναι δύσκολη η θέση μου, βλ. λ. [θέση](#)·
- είναι δύσκολος άνθρωπος, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- είναι δύσκολος ο δρόμος, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- είχε δύσκολη γέννα, βλ. λ. *γέννα*·
- ήρθε σε δύσκολη στιγμή, βλ. λ. [στιγμή](#)·
- κάθε αρχή και δύσκολη, βλ. λ. [αρχή](#)·
- κάνει τη δύσκολη, η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος, προσποιείται ότι ενδίδει δύσκολα σε έναν άντρα: «στην αρχή πάντα κάνει τη δύσκολη, όταν την κολλάει κάποιος, ύστερα όμως δεν ξεκολλάει από κοντά του»·
- κάνω το δύσκολο, προσποιούμαι πως δε θέλω: «όταν του δίνει κανείς κάτι, στην αρχή κάνει το δύσκολο, αλλά μετά το παίρνει». Ισχύει ότι και για τη γυναίκα·
- με βρήκε δύσκολη στιγμή, βλ. λ. [στιγμή](#)·
- με φέρνει σε δύσκολη θέση, βλ. λ. [θέση](#)·
- ο δύσκολος δρόμος, βλ. λ. [δρόμος](#)·
- οι δύσκολες μέρες (του μήνα), (για γυναίκες) βλ. λ. *μέρα*·
- περνώ δύσκολο κανάλι, βλ. λ. *κανάλι*·
- πέφτω στα δύσκολα, **α.** αντιμετωπίζω οικονομικές δυσκολίες, ιδίως στη δουλειά μου, στην εργασία μου: «κάθε φορά που πέφτει στα δύσκολα, εξαφανίζεται απ' την παρέα μας». **β.** (γενικά) αντιμετωπίζω δυσκολίες, προβλήματα: «δεν τα πάω καλά με τη γυναίκα μου, γιατί τον τελευταίο καιρό πέσαμε στα δύσκολα»·

- τον βρήκα σε δύσκολη στιγμή, βλ. λ. [στιγμή](#).
- τον βρήκα σε δύσκολη ώρα, βλ. λ. [ώρα](#).
- τον πέτυχα σε δύσκολη στιγμή, βλ. λ. [στιγμή](#).
- τον πέτυχα σε δύσκολη ώρα, βλ. λ. [ώρα](#).
- του 'κανα τη ζωή δύσκολη, βλ. λ. [ζωή](#).
- τώρα αρχίζουν τα δύσκολα, λέγεται στην περίπτωση που, κατά την εξέλιξη μιας δουλειάς ή μιας υπόθεσης, αρχίζουν να παρουσιάζονται οι πρώτες σοβαρές δυσκολίες: «μέχρι δω, που ήταν εύκολα τα πράγματα, τα πήγαμε μια χαρά όμως, τώρα αρχίζουν τα δύσκολα, γιατί μπαίνουμε στην κυρίως δουλειά».
- φέρνω σε δύσκολη θέση (κάποιον), βλ. λ. [θέση](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας